

JABŁOŃSKI, POD PRĄD

oślepia mnie miejskich świateł blask
znów gubię się
z betonu las
niebo ze szkła
uciec chcę

przez lewe ramie czarne myśli rzucam precz
mimo prób od tyłu dnie
wciąż śledzą mnie

lecimy wierząc w nasz własny świat
lecimy tam gdzie, nie znajdą nas
dzisiaj udawaj że nic już nie zmieni się
lecimy wierząc w nasz własny świat

bez znieczulenia po kawałku znikam
spadając znów
podnoszę się i gnam pod prąd
choć szydzi tłum

przez lewe ramie czarne myśli rzucam precz
mimo prób od tyłu dnie
wciąż śledzą mnie

lecimy wierząc w nasz własny świat
lecimy tam gdzie, nie znajdą nas
dzisiaj udawaj że nic już nie zmieni się
lecimy wierząc w nasz własny świat